

[Leif Hermann]

re strammet betydeligt, jf. lov om private registre § 4 a.

Efter de seneste ændringer af folketingsvalgloven skal personer, der anmelder partier som opstillingsberettigede anføre deres CPR-nummer. Denne anmeldelse kan uden videre kopieres, og det pågældende politiske parti kan hermed etablere et CPR-nummer-baseret register over disse vælgere.

Netop indførelse af den nævnte bestemmelse i lov om private registre er udtryk for et politisk ønske om, at CPR-numre ikke som hovedregel skal forekomme i privat registersammenhæng. Det synes derfor uheldigt, at denne mulighed for at registrere politiske tilkendegivelser – som bl.a. partianmeldelser jo er – står åben.

Svar (9/7 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Registrering af identifikationsoplysninger for personer, der er stillere eller partianmeldere, indebærer efter Justitsministeriets opfattelse i sig selv en registrering af oplysninger om politiske forhold, hvad enten der alene registreres oplysninger om personernes navn og adresse eller CPR-nummeret tillige registreres.

Det følger af bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov om private registre m.v., at sådanne oplysninger om politiske forhold som hovedregel ikke må registreres af politiske foreninger m.v., medmindre dette følger af anden lovgivning. Folketingsvalgloven indeholder ikke bestemmelser, hvorefter politiske partier, som i kraft af deres viden om, hvem der anmelder partiet, får kendskab til sådanne oplysninger om politiske forhold, er berettiget eller forpligtet til at registrere de pågældende oplysninger.

Registrering kan dog efter den private registerlov ske, såfremt oplysningen er afgivet af den pågældende selv eller indhentet med hans samtykke og der foreligger omstændigheder, hvor han må vide, at oplysningen vil blive registreret.

Det er endvidere en betingelse, at det er nødvendigt for foreningen m.v. at være i besiddelse af den pågældende oplysning for at muliggøre en berettiget varetagelse af foreningens eller andres tarv, f.eks. for efterfølgende over for den pågældende offentlige myndighed at kunne dokumentere anmeldel-

sen. Videregivelse af oplysninger om politiske forhold må efter lovens § 4, stk. 1, ikke finde sted uden samtykke fra den pågældende eller den, der handler på hans vegne, medmindre dette følger af anden lovgivning.

Efter lovens § 22, stk. 1, påhviler det Registrertilsynet at føre tilsyn med, at der ikke sker overtrædelse af loven eller bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven.

Spm. nr. S 1338

Til *ministeren for skatter og afgifter* (25/6 87) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren sørge for, at Institut for Købmandsfinansiering (IKF) gøres skattepligtigt?«

Begrundelse

Ifølge Politiken den 25. juni 1987 er Institut for Købmandsfinansiering (IKF) en skattefri fond. Denne skattefrihed må vel bygge på, at ministeren efter reglerne i fondsbeskatningsloven har fritaget denne fond for skattepligten.

Nu må ministeren ophæve denne skattefrihed, der har karakter af en form for indirekte erhvervsstøtte. Det viser sig nemlig, at fonden har store indtægter på spekulation med værdipapirer (»terminsforretninger« o.lign.). Dette har på to år muliggjort en syvdobling af fondens formue.

Der skal naturligvis ikke gives statsstøtte – heller ikke indirekte i form af skattefrihed – til sådanne aktiviteter. Der er tale om at score spekulationsgevinster på samfundets bekostning. Tværtimod bør der generelt ske en brandskatning af sådanne spekulationsindkomster.

Svar (3/7 87):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Institut for Købmandsfinansiering (IKF) er registreret som fond i såvel Fondsregistret som Aktieselskabs-Registeret. Det betyder, at fonden er skattepligtig i henhold til fondsbeskatningslovens regler om beskatning af registreringspligtige fonde.

Som fondsbeskatningsloven er udformet, er det ikke skattemyndighederne, der afgør, om en institution skal karakteriseres som en